

μά του έποχας και άντλει έκείθεν παρηγορίαν διά τὸ παρόν. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἡ ἀνάστασις αὕτη ἡμερῶν, ἀντικειμένων ἐκλιπουσῶν σχέσεων διά τῆς λυχνίας τῆς μνήμης, τόσον εἶνε γλυκυτέρα, ὅσα τὸ παρελθόν εἶνε πικρότερον. Καταφεύγομεν εἰς τὰς ἀναμνήσεις ἵνα λησμονῶμεν τὰς ἐκ τοῦ παρόντος θλίψεις.

Εἰς τί ἄλλο ἐξυπηρετεῖ ἡ μνήμη ἢ εἰς τὸ κλαίειν;

Παρέχει ἐν τούτοις και ἀπόλαυσιν διότι αἱ θλίβεραι στιγμαὶ ἄς ἐπαναφέρει ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν χρησιμεύουσιν, ἐκ δώρου τῆς Προνοίας, εἰς τὸ νὰ μᾶς πορίζωσιν ἀνακουφιστικὴν εὐχαρίστησιν.

Ἐφ' ὅσον τις ἀναμιμνήσκειται, ἀναζῆ.

Τοῦτο εἶνε ζωή.

* Τὰ ἐν τοῖς Περιεχομένοις σημειούμενα « Πῶς προοδεύει τις εἰς τὸν κόσμον, Τινὰ περὶ Ρωσσ. Στρατοῦ, Τὸν χορὸν τῶν Νεκρῶν, Καταπέτασμα Νιαγάρα και τὰς Ἐπιστρατειακάς Ἀναμνήσεις » ἠναγκάσθημεν νὰ τ' ἀντικαταστήσωμεν δι' ἄλλων ἄρθρων και διηγημάτων, διότι κατὰ τὴν ὄραν τῆς ἐκτυπώσεως διελύθησαν αἱ περιέχουσαι αὐτὰ σελίδες. Παρακαλοῦμεν δὲ πρὸς τούτοις τοὺς ἀναγνώστας νὰ παραβλέψωσιν ὡς ἐκ τούτου και τὰ ἐν σελίσι, 4, 6, 11, και 14 παρσιφύσσοντα τυπογραφικῶς λάθη.

Ο ΑΛΛΑΧ ΝΑ Σ' ΕΥΛΟΓΗΣΗ!

(Ἀνατολικὴ Εἰκὼν)

Εἶνε μῦθος περσικὸς, ἱστορία φρικώδης.

Ὁ σάχης — τὸ ὄνομά του δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει — τρελὸς ἐξ ἔρωτος πρὸς ἓν θελκτικὸν πλάσμα — ἔλα τὰ πλάσματα εἶνε θελκτικὰ — οὐδὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῆ πρὸς τὸν γλυκὺν ἀστέρα τῆς καρδίας του.

Ἡμέραν τινὰ συνελήφθησαν τρεῖς κακοποιοὶ και κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον.

Ἡ κυρία ἔμαθε τὴν εἰδησιν και...

Και θὰ ὑποθέσῃτε ὅτι ἡ καρδία τῆς περιστρεφῶς συνενικήθη και ὅτι, μεταβάτα ἐσπευσμένως πρὸς τὸν γλυκὺν τῆς Κύριον, τῷ ἐπεκαλέσθη τὴν χάριν τῶν τριῶν τούτων ἀθλίων.

Κακῶς γνωρίζετε τὰ αἰσθημὰ μιᾶς εὐνοουμένης.

Μετέβη τῷ ὄντι παρ' ἐκείνῳ, ἀλλ' ὅ,τι ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ σάχῃ τῆς καρδίας τῆς, πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ ἡ ἐπιείκεια. Ἄλλος ἦτο ὁ πόθος και ὁ σκοπὸς τῆς, μία τῶν ὄλων ἀνατολικῶν ἐκείνων ματαιοδοξιῶν. Τὸ ὄνειρόν τῆς, τὸ διάπυρον, τὸ προσφιλέστερον τῶν ὄνειρων τῆς ἦτο τὸ νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἀποκεφάλισιν.

— Και αἱ ἐλάχιστοι τῶν ἐπιθυμιῶν σου εἶνε δι' ἐμὲ διαταγαί, τῇ ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ.

Ἐζήτησε πάραυτα τρεῖς τῶν διασημοτέρων δημίων

τοῦ βασιλείου οὗς προσκαλέσας παρ' αὐτῷ τοῖς ὄμιλεϊ ὡς ἐξῆς :

— Ἐκείνη ἦν ἡ οὐρανὸς, χάριν ἐμοῦ, ἐπροίκισε δι' ὄλων τῶν καλλονῶν και τῶν προτερημάτων, ἐξέφρασε τὸν πόθον τοῦ νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Θέλω λοιπὸν τὸ θέκμα νὰ γίνῃ ὡς ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀντάξιον τῶν ὠραίων τῆς ὀφθαλμῶν, τῶν διαυγεστέρων τοῦ ὕδατος τῶν πηγῶν, λαμπροτέρων τοῦ ἀδάμαντος, καθαροτέρων και γλυκυτέρων τῆς ἀνταυγείας τοῦ ἀστέρος. Διὰ τοῦτο και σὰς ἐζήτησα. Σεῖς θὰ λάβητε τὴν τιμὴν νὰ ἐργασθῆτε ἐνώπιον ἐκείνης. Ἐκαστος ὑμῶν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποκεφάλισιν του και θ' ἀνταμείψω ἐπαξίως τὰ μᾶλλον ἐπιδέξιοι· ἀλλὰ μάθετε ὅτι ὅστις ὑμῶν περιπέσῃ εἰς τινὰ ἀδεξιότητα, παρευθὺς θ' ἀποκεφαλισθῆ.

Πηγαίνετε, και εὐχαριστήσατέ με !

Ἐπελθούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, ἐφ' ἐνὸς ὑψώματος ἔβλεπέ τις τὴν περικαλλῆ ἀπόγονον τῆς Ἡρωδιάδος, ἐφ' ἐτέρου δὲ γονυπετῆ τὰ τρία θύματα και πρὸ αὐτῶν ἐκείνους οὔτινας ἐπιτηδείως και ἐπιχαρίτως ἐμελλον νὰ τοῖς ἀφαιρέσωσι τὴν ζωὴν.

Τὸ σύνθημα ἐδόθη.

Βραχίων στιβαρὸς ὑφούται, λάμψις ἀπαστραπέπει...

Και κεφαλὴ πίπτει ἐν τῷ ἐμπροσθεν, εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι βημάτων κειμένῳ πινακίῳ. Τόσον ἡ βολὴ ὑπῆρξεν εὐστοχος.

Ἡ Ἀκτίς τῆς χάριτος, ὁ Σάχης, ἐπικροτεῖ τὰς χεῖρας περιχαρῆς. Ὁ πρῶτος δῆμιος ἐσώθη.

Βραχίων στιβαρὸς ὑφούται, λάμψις ἀπαστραπέπει...

Ἀλλὰ τί συμβαίνει ; Ὁ δῆμιος δὲν κρατεῖ πλέον ἐν χειρὶ τὴν φρικώδη του σπάθη.

Ὅχι. Ἐπιτηδείος παίκτης ὢν, διὰ τῆς αὐτῆς βολῆς δι' ἧς ἀπεκεφάλισε τὸν κατὰδικόν του ἐσφενδόνισεν εἰς τὸν ἀέρα μετὰ τῆς κεφαλῆς και τὸ ξίφος, ἵνα κατόπιν ἐκ νέου συλλάβῃ τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους ἐν πρώτοις, ἔπειτα δὲ τὸ αἰμόφυρτον τρόπαιον.

Ἐν οὐρρὰ ἐξεπέμφθη ἀπὸ τῶν στομάτων ὄλων τῶν παρισταμένων. Ἦτο θέαμα θαυμάσιον ! Ἡ εὐνοουμένη ἐπήδα ἐκ τῆς χαρᾶς, γελῶσα, ἀφελῆς και ἐκβάλλουσα τρυφερὰς κραυγὰς. Ὁ δεῦτερος δῆμιος ἐσώθη.

Ἐπέρχεται, τέλος, ἡ σειρά τοῦ τελευταίου.

Βραχίων στιβαρὸς ὑφούται, λάμψις ἀπαστραπέπει...

Και ὁ τρίτος δῆμιος εἶνε ἄνθρωπος κατεστραμμένος ! Ἡ κεφαλὴ τοῦ ὑποκειμένου του δὲν μετεκινήθη !

— Ἡ σειρά σου, λαιπὸν ! εἶπεν ἀπλῶς ὁ Κύριος.

Ἄλλ' ὁ ἐπιτηδείος τεχνίτης ὑποκλιθεῖς χαριέντως και μειδίων :

— Ἐστῶ, εἶπεν, ἀλλὰ ζητῶ ἐν πρώτοις μίαν χεῖριν.

— Ὀμίλει.

— Ἐπιτρέψατε, μεγάλε πρίγκηψ, νὰ δώσω μίαν

δραχμίδα ταμβάκου εις τὸ θῦμα ὅπερ ἀφῆκα ἄθικτον.

— Δραχμίδα ταμβάκου!

— Ἡ μάλλον, πρίγκηψ, θέσατε πρὸ τῆς ρινός του τὴν σепτήν ὑμῶν ταμβακοθήκην.

Ἡ αἴτησις ἐξετελέσθη.

“Ω! ὅποια ἐκπληρῆς!

Ἐκατάδικος ἐπτεχνίσθη.

== Ὁ Ἄλλ᾽αχ νὰ σ' εὐλογήσῃ! ὑπετονθόρισεν ὁ δῆμος. **Καὶ** αὐτοστιγμῆι ἡ κεφαλὴ πίπτει.

Τότε διὰ τῶν λευκῶν τῆς χειρῶν ἡ βασίλισσα τῆς αὐτῆς ἔστειψε τὸν τρίτον δῆμον ὅστις συνεπῶς ἐγένετο — τιμὴ μοναδική — ἐκτελεστής τῶν ὑψηλῶν φαντασιῶν τοῦ Σάχη.

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλίου Μαρθόλδου.)

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΘΗ ΤΩΝ

==

Ἡ κοινὴ προσοχὴ ἐστράφη ἀπὸ τινος πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν, ἕνεκα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ νέου Συντάγματος αὐτῆς, τοῦ βασιζομένου ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ συστήματος.

Τὸ σύνταγμα ταῦτο ἐγκαθιστᾷ δύο Βουλὰς, τὴν Ἄνω Βουλὴν ἥς τὰ μέλη, κατὰ τὸ ἐν τρίτον, εἶνε κληρονομικά, κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον τρίτον διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μικᾶδου, καὶ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, συγκειμένην ἐκ τριακοσίων μελῶν.

Τὸ Σύνταγμα καθιεροῖ προσέτι τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι.

Τὸ Κοινοβούλιον ἔχει καθήκοντα νομοθετικά, ἐξασκεῖ δὲ καὶ ἔλεγχόν εἰς τὰ οικονομικά ἐντὸς τινῶν ὁρίων.

Οἱ δικασταὶ εἶνε ἰσόβιοι καὶ μόνον δι' εἰδικῶν νόμων δύνανται νὰ παύωνται.

Αἱ ἐπόμεναι λοιπὸν πληροφορίες περὶ τῆς Ἰαπωνίας τυγχάνουσι λίαν ἐπίκαιροι καὶ ἐνδιαφέρουσαι:

Ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἤρξατο ἐκδιδομένη Ἰαπωνιστὶ ἐγκύβητος στατιστικὴ ἐπετηρίς, τῆς ὁποίας περίληψιν ἤρξατο δημοσιεύοντες ἀπὸ διετίας καὶ ἐν γαλλικῇ γλώσσῃ. Κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπετηρίδι ταύτῃ διδόμενα, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1886 συνεποσοῦτο εἰς 38,507,177 κατοίκους τῷ 1879 ὁ πληθυσμὸς ἀνῆρχετο εἰς μόνον 35,768,584 κατοίκους. Ἐντὸς ἐκτὸς ἐτῶν λοιπῶν, ἐπῆλθεν ἐτησίαι αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἴση πρὸς 332,000 κατοίκους, ἥτοι 0,92 ἐπὶ τοῖς 100. Ἡ ἀναλογία τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἀνδρας ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶνε ὡς 80 πρὸς 100. Ὑπάρχουσι 2807 εὐγενεῖς 1,515,945 παλαιὸι πολεμισταί, καὶ 29,070,353 ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς τὴν κοινὴν τάξιν. Ἐντὸς τεσσαρῶν ἐτῶν ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1883 μέχρι τοῦ 1886, ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐτελέσθησαν 1,240,007 γάμοι, καὶ ἐξεδέθησαν 468,587 διαζύγια.

Ἡ ἔκτασις τῆς Ἰαπωνίας εἶνε 382,416 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ἡ δὲ μέση πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶνε 100 κάτοικοι δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν χιλιόμετρον. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἡ πυκνότης ἀνέρχεται εἰς 157 κατοίκους κατὰ χιλιόμετρον. Μεθ' ὅλην ὁμῶς τὴν

πυκνότητα ταύτην τοῦ πληθυσμοῦ, εἶνε πολὺ ὀλίγοι αἱ πολυάνθρωποι πόλεις. Μόνον πέντε πόλεις ἔχουσι πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 100,000 κατοίκων. Εἶνε δὲ αἱ ἐξῆς: Τόκιο 1,020,837 κατοίκους. Ὁσάκα 352,970. Κιότο 255,402: Ναγκόγια 126,898, καὶ Καναγκόβα 104,320. Πόλεις δὲ ἔχουσαι πλυσμὸν μεταξὺ 50 καὶ 100 χιλιάδων ψυχῶν εἶνε μόνον ἐξ. Ἡ τοιαύτη σπανίς τῶν μεγαλοπόλεων ἀποδοτέα εἰς τὸ ὅτι, ἡ Ἰαπωνία εἶνε τόπος γεωργικὸς μάλλον παρά βιομηχανικὸς.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸς τῆς πατρίδος αὐτῶν παρεπιδημούντων Ἰαπῶνων εἶνε 8,888, οἵτινες εἰσι διανεμημένοι ὡς ἐξῆς: 4.351 ἐν Κορέᾳ, 2063 ἐν Κίτῳ, 817 ἐν Ἀμερικῇ, 671 ἐν Ρωσίᾳ, καὶ ἰδίως ἐν Σιβηρίᾳ, 264 ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, 164 ἐν Γαλλίᾳ 129 ἐν Γερμανίᾳ, καὶ οἱ λοιποὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Ἡ ἐκπαίδεσις σχετικῶς εἶνε λίαν διαδεδομένη. Ἐν πάσῃ τῇ Ἰαπωνίᾳ τὰ σχολεῖα ἀριθμοῦνται εἰς 30,026 φοιτῶσιν εἰς ἕκαστον αὐτῶν 50-100 παιδιὰ ἡλικίας 6 μέχρι δεκαεσσάρων ἐτῶν. Εἰς τὰ γραμματεροδιδασκαλεῖα ὑπάρχει εἰς διδάσκαλος διὰ 31 παιδιὰ. Ὑπάρχουσι 10 νομικά, 13 γεωργικὰ σχολαί, 6 ἐμπορικὰ, 4 φαρμακευτικὰ, 2 σχολαί ξένων γλωσσῶν, 2 μηχανικὰ σχολαί, 3 νυκτικὰ, 19 φυσικομαθηματικὰ, 3 ζωγραφικὰ σχολαί, καὶ 2 σχολαί τηλεγραφικὰ. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Τόκιο ἔχει 12 18 φοιτητάς. Ἡ Ἰαπωνία κέντηται ἐκπαιδευτήρια ὅμοια πρὸς τὰ γαλλικὰ λύκεια τῶν κορασίων, καὶ ἀνωτέρως σχολὰς πρὸς μόρφωσιν τῶν εὐγενῶν δεσποινίδων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων τῷ 1885 ἀνῆρχετο εἰς 321.

Τὸ Τόκιο εἶνε σήμερον ἡ πρωτεύουσα. Κεῖται 30 χιλιόμετρα μακρὰν τῆς θαλάσσης, δηλαδὴ τοῦ λιμένος τῆς Ἰοκοχάμας, ὅστις χρησιμεύσει ὡς ἐπίγειόν τῆς. Τὸ Τόκιο συνδέεται μετὰ τῆς Ἰοκοχάμας διὰ σιδηροδρόμου ὁμοίου πρὸς τοὺς εὐρωπαϊκούς. Ἡ πρωτεύουσα διαμεῖται εἰς πέντε τμήματα καὶ δεκαπέντε ἑνορίας, ὧν τὰ σύνορα ἐμφαίνονται ὑπὸ τῶν γεφυρῶν. Αἱ γέφυραι αὗται κεῖνται ὑπεράνω ποταμῶν καὶ διορύγων αἵτινες διασχίζουσι τὴν πόλιν, καὶ χρησιμεύουσι πρὸς ἄμυναν μὲν ἐν καιρῷ πολέμου, πρὸς μεταφορὰν δὲ ἀνθρώπων καὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἐκάστη τῶν δεκαπέντε ἑνοριῶν περικυκλοῦται ὑπὸ ὑψηλῶν τειχῶν, καὶ χανδακῶν πλατυτατῶν, πλατους διακοσίων ποδῶν. Ὅπισθεν τῶν τειχῶν εὐρίσκοντο ἄλλοτε τὰ μέγαρα τῶν εὐγενῶν, πρὸς τὰ ὅποια μόνον διὰ τῶν κινήτων γεφυρῶν ἠδύνατό τις νὰ προσπερασῇ. Σήμερον τὰ μέγαρα ἐξέλιπον, σώζονται δὲ μόνον τὰ τείχη, εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν καταστασιν εἰς ἣν ἦσαν καὶ πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν, ὅτε ἐκτίσθησαν.

Τὸ μάλλον ἐν χρήσει μεταφορικὸν μέσον ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶνε ἡ Τ σ ι ν σ ι κ τ σ α, ἥτις εἶνε ἀμάξιον συρρόμενον ὑφ' ἐνὸς ἀνθρώπου, ζευγνυμένου εἰς αὐτὸ ἀντὶ ἵππου. Ὑπάρχουσι καὶ 82,000 τοιαῦτα ἀμάξια. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων, εὐρίσκονται νῦν εἰς Τόκιο καὶ λεωφορεῖα, καὶ τροχιόδρομοι. Αἱ πλεῖστοι τῶν ἐδῶν τῆς πόλεως εἶνε στεναί, σκολιαὶ καὶ ἀνευ λιθοστρώτου, μόνον δὲ αἱ κυριώτεραι ἀρτηριαὶ εἶνε εὐθεταὶ καὶ κανονικαί. Ἡ σπουδαιότερα ὁμῶς ἑλλειψίς τῆς πόλεως εἶνε ἡ μὴ ὑπαρξίς ὑπονόμων, ὧν ἕνεκα διαρκῆς ἀποφορὰ ὑπάρχει εἰς πολυλάς συνοικίας.